

han ikke i den givne Tid har kunnet sætte sig ind i Forslaget; thi det maa erindres, at det Forslag, som ligger for her til Behandling, maa være aldeles bekendt for ham, idet det behandles her i 1877 og blev saa gjennemdebatteret, at han vist ikke behøvede at anstrenge sig synderlig for at sætte sig ind i det. Der var kun tilbage at sætte sig ind i de saa Vædringer, som der nu er stillet til anden Behandling, og dertil behøvedes der jo ikke lang Tid. Han beklagede sig endvidere over, at Udvalget havde arbejdet og ikke ladet Sagen ligge. Det kan jeg saa godt forstaa, naar man har læst Noget angaaende Krigsdagsarbejdet, som har været skrevet fornylig i det Blad, som staaar det ærede Medlem meget nær. Der er nemlig udtalt deri, at man maatte have et staaende Arbejdsudvalg, idet det ved Ordet „staaende“ skulde betegnes, at det Ingenting skulde bestille. Der er andre Bemærkninger af det ærede Medlem, som jeg skal berøre i mit Foredrag, naar jeg kommer til de enkelte Vædringsforslag. Men forinden jeg gaar over til at omtale selve Vædringsforslagene, maa jeg gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Præsts Amts 5te Valgkreds (Nørh), idet han i Begyndelsen af sit Foredrag lod skine igjennem, at Forhandlinger havde været førte og at Overenskomst var tilveiebragt udenfor Udvalget, og førend Udvalget havde begyndt sine Arbejder. Jeg maa ligeoverfor dette gjøre en Berigtigelse. Sandheden er den, at Formanden i Udvalget i en Udtalelse til os fremkom med den Henstilling, at der var Udsigt til Overenskomst, naar man vilde gaa ind paa Bøiestrafpen og til Gjengjæld faae en anden og bedre Ordning af § 33 om Eftertjenesten i det tidligere Udkast. Derom havde vi ingen Forhandling; men vi sagde, at det var rigtigt, man tilkalde de tre Medlemmer, som repræsenterede Mindretallet her i Udvalget, og indkaldte dem til Møde og meddelte dem, hvad der var Udsigt til, og spurgte, om der var Mulighed for, at det kunde gaa med til at føre Forhandlingerne paa den Basis. Dertil blev der svaret Ja! Og d rejster begyndte Forhandlingerne paa sædvanlig Maade. Det vil jeg bestemt fremhæve, at der ingen Forhandlinger blev ført bag de Herreris Ryg. Som ærede Medlemmer ville vide, fremkom der fra et Mindretal i 1877 Forslag om at bibeholde Bestemmelsen om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse eller den sorte Kofarve. Det vil erindres, at jeg var en bestemt Modstander heraf, og det Samme er jeg vedblivende nu. Jeg vil her sige, at jeg vil stemme imod enhver Straff lov, hvori denne Bestemmelse indeholdes, idet jeg har set saa mange sørgelige Exempler paa, hvad den sorte Kofarve kan medføre, at jeg ikke, hvorledes end en Straffelov iøvrigt ser ud, vil kunne give den min Stemme, naar denne Bestemmelse indeholdes deri. I det første

Udvalgsmøde, som vi havde, saae det saaledes ud til, at jeg maatte kunde komme til at staa i et Mindretal overfor et Flertal, og at jeg altsaa ogsaa iaar maatte modarbejde Gjennemførelsen af en Straffelov, idet der i Begyndelsen af Udvalgets første Forhandlingsmøde fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) fremkom et Forslag, hvorefter han vilde gaa med til Indførelsen af den sorte Kofarve. Jeg skal derfor her fremhæve, at der ikke er nogen Mulighed for, at jeg kan komme til at staa sammen med det nævnte ærede Medlem, idet han for at opnaa Et eller Andet ved første Leilighed vil sætte Noget ind i Straffeloven, som gjør det umuligt for mig at stemme for den. Fra de militære Medlemmers Side blev der imidler id strag svaret, at, skjøndt de nok mente de dog, at denne havde faaet sin Dødsdom under Forhandlingerne i 1877, og at det derfor var unyttigt at optage den i Straffeloven, thi saa vilde den ikke kunne gennemføres. Det glæder mig, at disse ærede Medlemmer have lært saa meget af Forhandlingerne dengang, at de nu ikke ville forsøge paany at optage denne Straff. Der var ogsaa en anden Bestemmelse i Straffeloven af 1877, som jeg meget nødig gif med til. Det var egentlig ikke nogle af de Forslag, som jeg var med til at stille som Mindretal, der vare de værste Hindringer for mig til at stemme for Loven, men det var Forslaget om Eftertjenesten; men den høitærede Minister har i Konferencen med Udvalget bestemt udtalt, at han ikke vilde modtage Loven, hvis denne Bestemmelse gif ud. Jeg skal ikke komme ind paa videre at omtale denne Bestemmelse, da den jo allerede er omtalt af den ærede Ordfører og tilstrækkelig gjennemdebatteret; men nu er denne Hindring fjernet i det Forslag, der nu ligger for fra Flertallet, idet det derved er blevet muliggjort at blive fri for de virkelig skadelige Elementer i Hæren, uden at man behøver at have Straffesabelinger, og det anser jeg for et overordentligt Gode dels for dem, der have Sømer, der skulle aftjene deres Værnepligt, og dels for selve Landen i Hæren. Jeg sætter overordentlig stor Pris paa dette Forslag og betegner det som en overordentlig stor Forbedring. Der er blevet reist stærke Anker imod Bøiestrafpen, ialtsald har man brugt stærke Udtryk imod dens Indførelse, ja, den blev endogaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) betegnet som en Hundestraf; men der vil jeg dog gjøre de Herrer opmærksomme paa, at, skjøndt dette Udtryk har fundet Plads i Betænkningen, falder dette mig dog noget besynderligt, men jeg kan dog til en vis Grad forstaa det, da det ærede Medlem maatte har samtalt med de andre Medlemmer lidt før, de affattede Betænkningen, da Mindretallet indtil den sidste Dag havde en anden Opfattelse af denne Straff.